

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.143/2013/6.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Németh Péter ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Kocsis Rita ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen ügyvezetői felelősség megállapítása iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2013. január 10. napján kelt 20.G.40.089/2011/29. számú ítélete ellen az I-II.r. alperesek által 30., 34., 36. és Gf.3. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelesek megfizetni az alperesek egyetemlegesen a felperesnek 15 napon belül 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú perköltséget, viseljék továbbá a fellebbezésükkel felmerült saját költségeiket.

A feljegyzett 48.000,- (Negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az I-II.r. alperesek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el és ezáltal az "A" Kft. vagyona 45.746.133,-Ft-tal csökkent és ezáltal a hitelezők követeléseinek teljes kielégítését megghiúsították.

A bíróság egyetemlegesen kötelezte az I-II.r. alpereseket, hogy 15 napon belül 45.746.133,- Ft vagyoni biztosítékot nyújtsanak a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál vezetett letéti számlára. Egyetemlegesen kötelezte az I-II.r. alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 122.600,-Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy az "A" Kft. „fa.” (a továbbiakban: adós) vezető tisztségviselője 2007. október 2-től 2010. szeptember 20-ig az I.r., míg 2010. szeptember 20-tól 2010. december 13-ig a II.r. alperes volt. A Vas Megyei

Bíróság 2010. szeptember 27. napján érkezett kérelemre október 27-én kelt és december 2-án jogerőre emelkedett végzésével rendelte el a felszámolását, melynek kezdő időpontja 2010. december 13. Az adóssal szemben ezt megelőzően már 2009. december 30-án és 2010. április 28-án is nyújtottak be fizetéseképtelenség megállapítása iránti kérelmet.

A felszámolási eljárásban a felszámoló egyszerűsített befejezésre irányuló előkészítő iratot terjesztett be arra hivatkozással, hogy vagyon és iratanyag hiánya miatt az eljárás az általános szabályok szerint technikailag lebonyolíthatatlan. A 2012. május 27. napján jogerőre emelkedett végzésével a Szombathelyi Törvényszék a felszámolási eljárást befejezte, megállapítva, hogy a bejelentett hitelezői igények vagyon hiányában kielégítetlenül maradtak.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes az adós hitelezője, összkövetelése 4.916.150,-Ft.

A lefolytatott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adós vezető tisztségviselői a 2009-es évre vonatkozóan nem tettek eleget az éves beszámoló külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, illetve nem teljesítették a Cstv. 31. §. (1) bekezdés a.)-d.) pontja szerinti beszámoló készítési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségeiket.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal ... Regionális Bűnügyi Igazgatósága ... Megyei Vizsgálati Osztálya előtt folyamatban volt eljárás során "**B**" igazságügyi szakértő által készített szakértői vélemény alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az adós tevékenysége 2009. év első felében visszaesett, 2009. szeptember 30-ig rendelkezett főkönyvi könyveléssel, ekkor 15.439.125,-Ft összegű készpénze volt kimutatható. A felszámolást megelőzően a forintpénztárban 21.736.711,-Ft-tal, a valutapénztárban 808.369,-Ft értékű valutával rendelkezett, összvagyon 45.746.133,-Ft. volt (tárgyi eszközök 7.212.381,-Ft, készletek 12.162.398,-Ft, vevőkövetelések 9.326.274,-Ft, pénzeszközök 22.045.080,-Ft). A felszámolási eljárásban ugyanakkor semmilyen vagyon nem került átadásra a felszámolónak. A szakvélemény és az I-II.r. alperesek személyes előadása alapján a bíróság az egyéb bizonyítékokat is mérlegelve bizonyítottanak találta, hogy a fizetéseképtelenséget fenyegető helyzet 2009 őszén következett be. Ezt az a tény is alátámasztja, hogy 2009. végén már felszámolási kérelmet nyújtottak be az adóssal szemben. A vagyonszökkenés mértékét a szakvélemény bizonyította.

Minekután az ügyvezetők mulasztásai folytán a Cstv. 33/A §. (2) bekezdése értelmében a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell, így az alpereseknek kellett bizonyítaniuk, hogy a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtették a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően.

Az alperesek előadták, hogy fedezetelvonó ténykedést nem folytattak, nem volt vagyonkimentés, a cég működése érdekében több céggel kötött együttműködés keretén belül készfizető kezességet vállaltak, előre pedig nem látták és ésszerűen látniuk sem kellett, hogy az adós nem lesz képes az esedékességkor kielégíteni a fennálló követeléseket. Utaltak arra, hogy a II.r. alperes több büntető feljelentést tett az adós képviselőjében, a NAV pedig megszüntette a II.r. alperessel szemben a nyomozást, mert a bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható, az eljárás folytatásától sem volt eredmény várható.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperesek által felhozottak és a csatolt okiratok sem erre, sem a vélelem megdöntésére nem voltak alkalmasak. A perben alkalmazandó

jogszabályi rendelkezés pedig nem kíván meg csalárd, vagyonkimentő ügyletekre vonatkozó bizonyítást és a büntetőjogi felelősség megállapítása sem szükséges ehhez.

Utalt arra is, hogy a felszámolás alá került adós cég vezetőjének a felelőssége megállapítható, ha a felszámolást elrendelő végzés meghozatala után az adós pénzeszközeivel, vagyonával nem tudnak elszámolni (Pécsi Ítéltábla Gf.II.30.221/2010/4.számú eseti döntés). A társasági törvény nem ismeri a névleges ügyvezető (árnyékdirektor) fogalmát, így az az ügyvezető is felelősséggel tartozik a hitelezőket ért károkért, aki a gazdálkodó szervezet életében aktívan nem vesz részt (Pécsi Ítéltábla Gf.II.30.266/2009/7.).

A kifejtettekre tekintettel a Cstv. 33/A §. (1) bekezdése alapján a keresetnek az elsőfokú bíróság helyt adott, az alpereseket egyidejűleg vagyoni biztosíték nyújtására kötelezve. Kiemelte, hogy a marasztalási keresetet a felperes a Cstv. 63. §. (4) bekezdése alapján jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napos jogvesztő határidő alatt terjesztheti elő.

Az alperesek fellebbezésükben az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérték. Hangsúlyozták, hogy az alpereseket az elsőfokú bíróság által megállapított felelősség nem terheli. Önhibájukon kívül nem tudtak eleget tenni a 2009. évi mérleg benyújtásának, mert a nyomozóhatóság bekérte a könyvelési anyag egy részét, a másik része pedig a cég könyvelőjénél volt, aki azt csak 2011 tavaszán adta át. A II.r. alperest súlyos baleset érte, melyet igazoltak az elsőfokú eljárás során, így a felszámolóbiztossal csak telefonon tudta a kapcsolatot tartani.

Rámutattak arra, hogy amikor a II.r. alperes észlelte, hogy a céget gazdasági veszély fenyegeti, büntető feljelentést is tett. Nem láthatták előre, hogy a társaság nem lesz képes esedékességgkor kielégíteni a követeléseit és ezt ésszerűen látniuk sem kellett. Amint észlelték, hogy kívülálló harmadik személynek a felróható magatartása miatt a cég jelentős veszteséget fog elkönyvelni, minden jogi eszközt igénybe vettek ennek elkerülésére.

Elsőfokú álláspontjukat fenntartva hangsúlyozták, hogy fedezetelvonó tevékenység nem valósult meg, az alperesek a cég működése érdekében több céggel kötöttek együttműködési megállapodást az adós nevében, s ennek keretében készfizető kezességet vállaltak, úgy, hogy mind a jogügylet megkötésekor, mind pedig azóta ingatlanvagyonnal rendelkeznek.

Hangsúlyozták azt is, hogy a gazdálkodó szervezet vezetőjének ténylegesen az a személy minősül, aki a döntések meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol, azaz aki jogi értelemben ugyan nem volt vezető tisztségviselő, de ténylegesen meghatározta a társaság vezetését. Ez a személy pedig a cég megalakulása óta a II.r. alperes volt, így az I.r. alperest felelősség nem terhelheti. A II.r. alperes felelőssége körében releváns bizonyíték a NAV nyomozást megszüntető határozata, mely kimondja, hogy a II.r. alperes terhére sem adócsalás, sem csődbüntetés és egyéb bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg.

A fellebbezésük kiegészítéseként csatolt egyszerűsített éves beszámolóra hivatkozással előadták, hogy 2009. III. negyedévig az adóbevallási kötelezettségének az adós eleget tett, a IV. negyedévtől azonban a Kft. nem működött, november hónaptól munkavállalói sem voltak, ezért nem készült adóbevallás, továbbá, mert a cég a könyvelő felé tartozott. Azért, hogy az adós a szorult anyagi helyzetéből kilábaljon, a II.r. alperes több új megbízást szerzett Magyarországon és Ausztriában, megtéve ezzel mindent annak érdekében, hogy a hitelezői veszteségeket csökkentse. Ezek pedig végül nem az alperesek magatartása miatt hiúsultak

meg. A II.r. alperes által 2011. 03. 09-én a felszámolóknak írt levél alátámasztja az előadott tényeket és, hogy az alperesek együttműködtek, kapcsolatban álltak a felszámolóval. Végül vitatták, hogy az ítélet alapjául szolgáló szakvéleményben rögzített összegek megfelelnek a valóságnak, tekintettel a 2009. III. negyedévi adatokra és arra, hogy ezt követően a cég már bevétellel nem rendelkezett.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Az alperesek fellebbezése az alábbiak szerint alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatott bizonyítás útján beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, arra alapított döntésével és annak indokaival az ítélet tábla egyetértett. Az alperesek fellebbezése az alábbiakra figyelemmel nem alkalmas az elsőfokú ítélet megváltoztatásának megalapozására.

A közhiteles cégnyilvántartási adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperesek a felszámolás kezdő időpontját megelőző 3 évben az adós gazdálkodó szervezet vezetői voltak. Az I.r. alperes „névleges ügyvezető” szerepével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy ez a körülmény a Cstv. 33/A §. (1) bekezdése szerinti felelősség alóli mentesülésre nem vezethet, a jogszabályi rendelkezés nem tesz különbséget a cég tényleges irányításában részt vevő, illetőleg a gazdálkodó szervezet életében aktívan részt nem vevő vezető között.

Az elsőfokú bíróság az alperesek nyilatkozatainak, az adós 2009. második negyedévi mérlegadatainak, valamint a nyomozati eljárás során beszerzett szakértői vélemény megállapításának helyes értékelésével foglalt állást akként, hogy az adós esetében 2009 őszén bekövetkezett a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet. Az alperesi nyilatkozatok szerint a cég ezt követően már ténylegesen nem működött, munkavállalóit kénytelen volt elbocsátani, a mérlegadatokból kitűnik, hogy a cég rövid lejáratú kötelezettségeinek összege a likvid pénzeszközeinek kétszeresére rúgott, a szakértő megállapítása szerint 2009 első félévben visszaesett a tevékenység, 7.069.000,-Ft veszteség keletkezett. Ezen körülmények mellett az alpereseknek előre látniuk kellett, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

A szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy az adós 2009. szeptember 30-ig vezetett főkönyvi könyvelést, a könyvelés szerint ekkor 15.439.125,-Ft összegű készpénzzel rendelkezett. Az ezt követően keletkezett vevő-, szállító számlák, banki dokumentumok alapján a felszámolás kezdő napjáig terjedő időszakban további vagyonomozgás volt megállapítható. A bizonylatok szerint a pénztáregyenleg 21.235.711,-Ft-ra és 808.369,-Ft értékű valutára emelkedett. Az adós a dokumentumok szerint összesen 45.746.133,-Ft értékű vagyonnal rendelkezett a felszámolás kezdő napját megelőző napon. Ehhez képest megállapítható, hogy a felszámoló részére még részben sem került vagyon átadásra. Mindezek alapján okszerű következtetést vont le az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján a vagyonsökkenés mértéke tekintetében.

Az adós éves beszámolójának letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségét az alperesek a 2009-es évre vonatkozóan nem teljesítették és a Cstv. 31. §. (1) bekezdés a.)-d.) pontjában foglalt kötelezettségeiket is elmulasztották. Erre figyelemmel a Cstv. 33/A §. (2) bekezdés második fordulata alapján a hitelezők érdekének sérelmét vélelmezni kell. Az első fordulat szerint az alperesek akkor mentesülhetnének a felelősség alól, ha igazolnák, hogy az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, továbbá az adós legfőbb szerve intézkedésének kezdeményezése érdekében.

Az alperesek a kimentés körében fennálló bizonyítási kötelezettségüknek nem tudtak eleget tenni. Az ennek körében hivatkozottak a felelősség alóli kimentésre nem alkalmasak, az adós pénzeszközeivel, vagyonával nem tudtak elszámolni, vagyont a felszámolónak nem adtak át és azt sem igazolták megfelelően, hogy az adós vagyona miért nincs meg, azt mire fordították. A hitelezők érdekeit sértő magatartás mellett súlytalanok az alperesek azirányú hivatkozásai, hogy az éves beszámoló letétbe helyezésére irányuló kötelezettség teljesítését különböző adminisztrációs jellegű körülmények akadályozták. Utal arra is az ítéletábra, hogy az alperesek által védekezésként felhozottak részben a felszámolás kezdő napját, tehát a Cstv. 33/A §. (1) bekezdése szempontjából releváns időszakot követően történtek, a II.r. alperes hivatkozott balesete 2011. 09. 01-én, míg a NAV házkutatása és iratfoglalása 2011. 04. 12-én történt. Az adós gazdasági tevékenységének Ausztriára való kiterjesztését érintő körülmények igazolásra nem kerültek, nem nyert bizonyítást, hogy az alperesek részéről etekintetben megfontoltan, kellő körültekintéssel meghozott üzleti döntésekre került sor, melyek alkalmasak lehettek volna a hitelezők érdekeinek szolgálatára.

Az ítéletábra a kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező alpereseket a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (3) és (5) bekezdése szerint megállapított, az ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból, továbbá 10.000,-Ft útiköltségből álló másodfokú perköltség megfizetésére és a fellebbezésükkel felmerült költségeik viselésére.

Az alperesek teljes személyes költségmentessége folytán az állam által előlegezett 48.000,-Ft fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §. (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Győr, 2014. március 12. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó:

